

Juana Adcock

Olasz turisztikai hivatal felvázolja a Cinque Terre felújításának a tervét

Tájkép vagyok –
lépcsőket vájtak belém a földem
gyökerekkel ölelkezik a vizem
átszivárog a réseken a szikláim
gondosan összetartanak a falaim
megnyerőek a szőlő- és olajfa ligetek között.

Contadino, te tettél széppé.
Távolról nézve

édenkert voltam. Közelebről
hátfájdító munka.
Az aranyközepptől: különféle
piaci bódék.
Import és export áruk.

Contadino, kedvesem, elhagytál
a városért.
Kőfalaim leomlanak
vadkanjaim eltipornak
fenyőim betolakodnak,
magas csúcsaikkal és csupasz,
szélben lengedező árbocaikkal.

A lábaim túl szúrósak voltak
az ízlésednek, ó Contadino.

Kinevették kopár nyelvjárásodat.
Kivasaltad, mint egy ruhát.
Kipucolt körmeiddel ütögetted a billentyűzetet
légkondicionált szobákban,
ahová a nővérem bérceiből készült
márványlépcsők vezettek.

És én, elhagyatottan, visszatérve a vadonbéli állapotomba,
egy pár földcsuszamlással és viharral
betöltöm a vájataidat és a határvonalaidat,
hogy tiszta lappal indulhassak.

És míg a gumicsónakok süllyednek

a háború elől menekülő emberek belefutnak
némán a fenséges tengerembe

a bürokraták hosszú megbeszéléseket tartanak
a turisztikai hivatalban,
hogyan kitalálják, hogyan éleszthetik fel a tüzet
az én Contandinóm szerelmét irántam -

tudják, hogy többet érek,
mint olajfa ligetekkel teli lépcsőket.

Nincs elég kezük ahhoz,
hogymindent, amire szükségük van
megőrizzenek.

Piet Mondrian virágai

Volt egyszer egy ember, aki megőrizte a vonalat
a maga tiszta és egyszerű állapotában. Semmi három
dimenzió, semmi másodlagos szín,
csak tiszta kompozíció. Hogy elérjük a
dolgok lényegi állapotát. Úgy hitt ebben,
mint egy igazi hívő, örökös tiltakozásával fárasztotta a barátait,
a gyerekeket a vertikális és a horizontális vonalak
mentén fegyelmezte.

Az egész környezetét a geometria birodalmává alakította.
Reggelente négyzetes nyommal ébredt fel a négyzetes arcán
négyzetes tubusból nyomta ki a fogkrémet a négyzetes fogkefére, amit saját maga terve-
zett,
négyzet alakú tükörtojást evett fekete és egyenes vonalakkal díszített
négyzet alakú fehér tányérokon.

Amikor meghalt,
találtak egy apró, négyzet alakú dobozt
a négyzet alakú ágya alatt,
benne rengeteg vízfestékkel festett virág,
mindegyik gondosan, négy egyenlő oldalú
részre összehajtogatva.

Ferencz Mónika fordításai

Juana Adcock (1982) mexikói költő és műfordító, aki 2009 óta Skóciában él. Első, *Manca* című kötetében a mexikói közélet legfontosabb kérdéseit és problémáit járja körül. A 2016-os *Európa tíz új hangja* program egyik résztvevője, 2016 júniusában a Petőfi Irodalmi Múzeumban rendezett fordítói workshop, 2017-ben pedig a FISZ táborának vendége volt.